

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.321 van 19 april 2004
in de zaak A. 50.114/X-9010.**

In zake : 1. Filippo FANCELLO,
 2. Agnes RUTTENS,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat M. DENYS,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Boomstraat 14.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Filippo FANCELLO en Agnes RUTTENS op 29 januari 1993 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 9 november 1992 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, houdende verwerping van hun beroep tegen de beslissing van 28 april 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant waarbij hun de vergunning wordt geweigerd voor het restaureren van een landbouwcomplex aan de Bredepleinstraat te Boortmeerbeek, op een perceel kadastraal bekend Sectie C, nrs. 22c en 23c ;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de beschikking van 15 juli 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoekers;

Gelet op de beschikking van 11 februari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 maart 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. JONGBLOET die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de bouwaanvraag strekt tot "het bouwen van een eengezinswoning en verbouwen-restaureren van een bestaande boerderij tot stalling en berging"; dat het perceel overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan Leuven is gelegen in agrarisch gebied; dat, op ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boortmeerbeek op 30 september 1991 de bouwvergunning weigert; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant op 28 april 1992 het door verzoekers ingediend beroep verwerpt; dat verzoekers op 23 juni 1992 hoger beroep instellen bij de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden bij het bestreden besluit van 9 november 1992 het beroep van verzoekers verwerpt;

Overwegende dat verzoekers in een eerste middel de schending aanvoeren van artikel 10 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (hierna : stedenbouwwet) en van de artikelen 107 en 129 (thans de artikelen 159 en 190) van de Grondwet; dat zij doen gelden wat volgt :

"Doordat de bestreden beslissing uitgaat van de bestemming in het gewestplan Leuven als landbouwgebied.

Terwijl het vaststaat dat de voorschriften van dit gewestplan niet bindend zijn en (aan) de burger niet tegenstelbaar zijn, daar de vereiste modaliteiten van openbaarmaking, waaronder de orthofotoplannen met de bestaande toestand tot op heden nooit in elk gemeentehuis van het door het gewestplan bestreken gebied werden neergelegd ter inzage (...)

En terwijl artikel (159) van de Grondwet de rechterlijke macht gebiedt een onwettig besluit zoals een niet regelmatig bekendgemaakt gewestplan buiten toepassing te laten (...);

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord repliceert dat ingevolge de rechtspraak van de Raad van State het gewestplan Leuven in alle gemeenten van haar beheersingsgebied aanvullend werd bekendgemaakt, dat de verwerende partij zich voorts afvraagt of "zelfs al zou moeten worden aangenomen dat het gewestplan Leuven niet naar behoren is bekendgemaakt, (...) de verzoekende partij zich nog kan beroepen op het gebrek aan tegenstelbaarheid van voormeld gewestplan daar ook voor de burger geldt dat hij zich zorgvuldig moet gedragen tegenover het bestuur en dat het niet aannemelijk is in die omstandigheden dat een zgn. gebrek dat zou bestaan sedert 1977 en aan de verzoekende partij derhalve bekend zou moeten zijn, nu in een procedure in 1993 nog kan worden ingeroepen"; dat de verwerende partij zich verder de vraag stelt of de gewestplannen als een reglementair besluit kunnen worden beschouwd, "in die zin dat de eventuele onregelmatigheid of niet tegenstelbaarheid ervan ook nog kan worden ingeroepen buiten de termijn die voorzien is voor het rechtstreeks bestrijden met een annulatieberoep van dergelijke besluiten"; dat de verwerende partij hiertoe een parallel trekt met de beschermingsbesluiten die in uitvoering van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten worden genomen, welke evenmin verordenend zijn; dat men bijgevolg niet bij wijze van exceptie kan laten gelden dat de gewestplannen niet regelmatig werden bekendgemaakt, dat de verwerende partij tenslotte stelt dat, niettegenstaande de bekendmaking van de feitelijke gegevens van de gewestplannen niet naar behoren is geschied, "dit nog niet impliceert dat het normatieve gedeelte van de gewestplannen niet tegenstelbaar zou zijn aan de rechtsonderhorige", dat immers het normatieve gedeelte van het gewestplan Leuven van in het begin naar behoren is bekendgemaakt, dat derhalve het gewestplan tegenstelbaar is aan de burgers;

Overwegende dat verzoekers in hun memorie van wederantwoord repliceren wat volgt :

"De bestreden weigeringsbeslissing is onwettig omdat ze gestoeld is op een bestemmingsvoorschrift van een gewestplan dat (aan) beroepers niet tegenstelbaar is.

Tegenpartij brengt hier in eerste instantie tegen in dat uit een brief dd. 24 juli 1992 vanwege het gemeentebestuur van Boortmeerbeek aan de administratie zou blijken dat het gewestplan wel volledig zou zijn bekendgemaakt.

In deze brief blijkt echter niets meer te staan dan de enkele affirmatie dat het gewestplan bekendgemaakt zou zijn zoals voorgeschreven.

Op het gemeentehuis is men evenwel niet in staat het volledige bundel zoals voorgeschreven door artikel 10 van de stedenbouwwet voor te leggen.

Meer bepaald bestrijdt tegenpartij op p. 6 en 7 van haar memorie van antwoord dat het noodzakelijk zou zijn de kaarten met de bestaande juridische en feitelijke toestand ten gemeentehuize beschikbaar te houden.

Daarmee geeft tegenpartij impliciet toe dat deze documenten zich niet op het gemeentehuis van Boortmeerbeek bevinden, terwijl in het administratief dossier evenmin enig element is terug te vinden waaruit zou blijken dat deze volledige neerlegging zou zijn gebeurd.

Zoals ook tegenpartij moet erkennen, heeft de Raad van State bij meerdere gelegenheden vastgesteld dat de bestemmingsvoorschriften van een gewestplan de burger niet tegenstelbaar zijn wanneer de orthofotoplannen met de bestaande toestand niet zijn neergelegd in elke gemeente van het beheersingsgebied van het gewestplan (...);

dat verzoekers verder rechtspraak van de Raad van State aanhalen en stellen dat "de opmerkingen van (de) tegenpartij over de bekendmaking van gewestplannen en zelfs het niet-verordenend karakter van deze plannen zonder grond zijn", dat "de verordenende kracht van het gewestplan (...) (reeds) door de Raad van State genoegzaam (werd) erkend";

Overwegende dat verzoekers in hun laatste memorie o.m. stellen dat de neerlegging door de verwerende partij van een aanvullend dossier met o.a. een getuigschrift van de gemeente Boortmeerbeek waaruit blijkt dat de orthofoto's ter inzage werden gelegd, de onwettige bekendmaking van het gewestplan Leuven niet kan maskeren, dat immers voor een wettige bekendmaking de orthofotoplannen ter inzage moeten liggen op alle gemeenten van het beheersingsgebied van het betrokken gewestplan;

Overwegende dat de verwerende partij tevergeefs de vraag stelt of gewestplannen wel als een reglementair besluit kunnen worden beschouwd; dat artikel 2, § 1, derde lid, van de stedenbouwwet (thans artikel 2, § 1, derde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996) uitdrukkelijk stelt dat de plannen verordenende kracht hebben; dat dit verweer faalt in rechte;

Overwegende dat artikel 10 van de stedenbouwwet, zoals het gelding had op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd vastgesteld, de verplichting oplegt om het gewestplan in zijn geheel, dit is met inbegrip van de orthofotoplannen die de bestaande feitelijke toestand weergeven en van de kaarten met de juridische toestand, in het gemeentehuis ter inzage van het publiek te leggen en om die neerlegging ook aan het publiek bekend te maken op de wijze die het

bepaalt; dat enkel door het geheel van alle elementen van de opgelegde bekendmaking de precieze rechten en verplichtingen van alle betrokken overheden en particulieren volledig kenbaar zijn gemaakt zoals artikel 190 van de Grondwet het vereist; dat, zolang de vereiste bekendmaking door de aanplakking van het bericht van neerlegging en door de neerlegging van het gehele gewestplan in het gemeentehuis, niet in alle bij het gewestplan betrokken gemeenten heeft plaatsgehad overeenkomstig artikel 10 van de stedenbouwwet, het gewestplan niet tegenwerpelijk, en derhalve niet verbindend is;

Overwegende dat niet wezenlijk betwist wordt dat het gewestplan Leuven op datum van de bestreden beslissing niet tegenwerpelijk was omdat niet is aangetoond dat op dat ogenblik de voor de bekendmaking van het gewestplan opgelegde formaliteiten naar behoren waren vervuld; dat hieruit volgt dat de bestemmingsvoorschriften van het bij het koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan Leuven niet tegenwerpelijk zijn aan verzoekers en derhalve tegen hen niet als een wettig weigeringsmotief kunnen worden ingeroepen; dat het verweer dat verzoekers zich zorgvuldig moeten gedragen tegenover het bestuur en dat het gebrek in de bekendmaking hen bekend zou moeten zijn niet kan worden aangenomen, al was het maar omdat de verwerende partij gedurende meer dan tien jaar naliet behoorlijk uitvoering te geven aan het bepaalde in artikel 10 van de stedenbouwwet, terwijl ze van deze gebrekkige bekendmaking op de hoogte diende te zijn al was het maar omdat de analoge gebrekkige bekendmaking van vele gewestplannen sedert 1981 en nog vele jaren nadien in talloze arresten door de Raad van State is gesanctioneerd; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 9 november 1992 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, houdende verwerping van het beroep dat Filippo FANCELLO en Agnes RUTTENS hebben ingesteld tegen de beslissing van 28 april 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant waarbij hun de vergunning wordt geweigerd voor het restaureren van een landbouwcomplex aan de Bredepleinstraat te Boortmeerbeek, op een perceel kadastraal bekend Sectie C, nrs. 22c en 23c.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 198,32 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien april 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.